

Minsahe sa Pascha
gikan ni Patriarka KIRILL sa Moscow ug sa Tibuok Russia
alang sa mga arsobispo, kaparian, mga diyakono, mga monastikong han-ay,
ug sa tanang matinud-anong mga anak sa Russian Orthodox Church

Mga minahal diha sa Ginoo nga labing halangdong mga arsobispo, balaan ug
talahunang mga kapari-an ug mga diyakono, mga monghe ug madre nga
mahigugmaon sa Dios, minahal nga mga igsoon:

SI KRISTO NABANHAW!

Pinaagi niining makadasig sa kinabuhi nga mga pulong nga puno sa espirital nga gahum, gikan sa kinasuloran sa akong kasingkasing, akong ginatimbaya ug ginapasidunggan kamo sa dako ug masanag nga kasaulogan sa Balaan Pascha.

Dili kini kasangkaran nga ang tradisyon sa simbahan nagtawag niining adlaw nga “pista sa tanang pista” ug “kadaogan sa mga kadaogan,” tungod kay ang Pagkabanhaw ni Kristo mao ang lig-on nga sukaranan sa atong pagtuo ug paglaum. Sa sentro niini makita nato ang pagbag-o ug pag-uswag sa matag tawo, ang kahayag sa kinabuhing walay katapusan ug ang tinubdan sa walay puas nga kalipay. Ang Pagkabanhaw ni Kristo nakabuntog sa labing makililisan nga mga kaaway sa katawhan, nga mao ang sala ug kamatayon, gipukan niini ang babag tali sa Dios ug sa mga tawo ug gipalingkawas kita gikan sa gahum sa dautan.

Sa Paghimaya sa Pagkabanhaw sa Manluluwas, usa ka balaang tawo nga Serbian, si Obispo Nikolaj (Velimirović) sa Ohrid ug Žiža, nagsulat: “Ang kadaogan ni Kristo mao lamang bugtong kadaogan diin ang tanang tawo mahimong magmaya, gikan sa unang binuhat hangtod sa katapusan. Ang ubang kadaogan sa kalibutan nagbahin ug nagpadayon sa pagbahinbahin sa mga tawo... Apan ang kadaogan lamang ni Kristo ang mahimong ikatandi sa adlaw nga nagabubo sa iyang kahayag ngadto sa tanang anaa sa ilawom niini.” (*Pagpakigpulong: Ang Ebanghelyo sa Mananaog batok sa Kamatayon*).

Nagpasabot kini nga ang matag tawo nga nagtinguha sa kaluwasan, ang matag magtutuo ug sumusunod ni Kristo, gihatagan ug higayon nga makab-ot ang kadaogan batok sa sala ug mahimong, sama sa gisulti sa Balaang Apostol ug Ebanghelista nga si Juan, usa sa pinalanggang “anak sa Dios” (1 Juan 3:1).

Atong gisaulog ang Pascha dili lang ingon nga pagtabok gikan sa usa ka lugar ngadto sa lain, bisan pa man og kini ang Yutang Saad, sama sa karaang Hebreohanon sa ilang pagsaulog sa Karaang Kasabutan sa Pagsaylo, nagamaya diha sa ilang kalingkawasan gikan sa taas nga mga katuigan diha sa pagkabinihag sa mga taga Ehiptohanon. Ang atong Pascha may lahi nga kahulugan: kaya ang Ginoo nagapalingkawas kanato gikan sa “kangitngit sa sala ug landong sa kamatayon” (Lucas 1:79) ug gihatagan kita sa gingharian sa langit.

“Gipagula ngadto sa kahayag sa kagawasan nga gipangulohan ni Kristo ang mga magulangonong bihag; ngadto sa langitnong kahitas-an sa Paraiso gipangulohan sila Niya, nagahimaya.” (Himno XXXVIII). Kining mga dinasig nga mga pulong ni San Efren sa Siria nagpahayag sa atong lawom nga kasinatian sa misteryo sa Pascha, nga mao ang misteryo sa kaluwasan sa tawo gikan sa impluwensya sa dautan. Ang dautan wala pa mawala, apan kita nakakaplag ug paagi pinaagi sa grasya sa Dios, nga sa pagkigbatok pagbuntog niini pinaagi sa paghinulsol, pag-ampo, ug sa pag-ambit sa Lawas ug Dugo sa Manluluwas diha sa sakramento sa Balaan nga Eukaristiya. Tungod niini, atong mapasigarbohon nga ipadayag uban ni Apostol Pablo, nga: “siya kinsa nga nagbanhaw kang Kristo gikan sa mga patay mahimo usab nga magahatag ug kinabuhi sa atong mortal nga mga lawas tungod sa iyang Espirito kinsa naga puyo kanato” (Roma 8:11)

Ang Pascha ni Kristo nagpasabot sa pagtabok gikan sa yutan-ong pagkadunot ngadto sa walay kataposang kinabuhi uban ang Dios, ngadto sa pakighiusa uban ang Magbubuhat ug Manluluwas. Busa, samtang kita nagakalipay diha kang Jesus nga nabanhaw alang kanato, ug uban sa pagpasalamat “atong ibayawa ang kupa sa kaluwasan” (Salmo 116:13), pinaagi niini ang Simbahan nagahatag kanato sa tinuod nga pagkaon ug ilimnon sa pagka-imortal — nga mao ang Lawas ug Dugo ni Kristo — sa walay kakapoy ug walay undang nga paghimaya sa Ginoo uban ang mga buhat sa gugma ug kaayo, ug sa ingon mapakita nga kita iyang tinuod nga mga tinun-an.

Ug bisan pa man og usahay ang atong paningkamot sa pagbuhat ug maayo ug sa pagtubo diha sa kabubut-on sa Dios murag “limos sa balo nga babaye” (Marcos 12:42), magpadayon kita sa pagsulay aron masiguro nato ang atong lig-on nga pagtuo ug paglaum nga dili maluya, kay kita “nasayud nga sa Ginoo ang atong mga buhat dili kawang” (1 Corinto 15:58).

Busa, kita karon, magpasalamat ug maghimaya kita sa Nabanhaw nga Manluluwas, gacson ta ang usag’usa uban ang gugma, ug ipanagtag ang dili mapalong nga kalipay sa Pascha uban sa matag usa kinsa dinala kanato sa Dios ang dalan padulong sa kinabuhi, nagpamatuod sa pulong ug sa buhat nga

SI KRISTO TINUOD NGA NABANHAW!

**+KIRILL
PATRIARKA SA MOSCOW UG TANANG RUSSIA**

*Pascha
2025*